

1. Nu är helt tyst och stilla, all sin hvallo får;
 men jag vakar och mår illa, Min lycka mot mig
 går; När andra de upvakna, och hafva på sin arm
 En skön och tåder maka; Men oro gör mig harm.
 2. Då bdrjas först min jammmer min klagan
 är mig ny, Melankoli mig grämmer, och gjde
 mig hufvudbr; Vil jag mitt ndie söka, Och
 gjde mig hufvudbr; Vil jag mitt ndie söka,
 Och ensam roa mig, Men det då straxt fördekar
 Stor ångslan uti mig.
 3. De Blomster, rika ångar och skönsta
 Parcker grön De sagra Driesångar, samt
 tidens Lillor skön, Ei kunna mer upväcka i
 mig den ringaste frögd; En är som all kan
 slåcka, och gjdra mig förenögd.
 4. Den kan ej längre lefwa som en gång
 hjertat mist, en Blomma kan ej triswas, när
 bruten är dess qvist; en Turturdufwa förjer
 när hon har makat mist; et ångsligt wäsend
 bdrjar utaf stor ångst och brist.
 5. Nu wäl jag måste lida, tills döden gjde
 et slut uppå min sorg och qwida, Jag rönne
 hwar minut; en är, hwars namn jag bdrjer,
 och icke nämna idr, För. hvalkens flut jag
 förjer, Tills döden ändring gjde.

Exemplaret kostar 1. p.

1. Nu är helt tyst och stilla, all sin hvallo får;
 men jag vakar och mår illa, Min lycka mot mig
 går; När andra de upvakna, och hafva på sin arm
 En skön och tåder maka; Men oro gör mig harm.
 2. Då bdrjas först min jammmer min klagan
 är mig ny, Melankoli mig grämmer, och gjde
 mig hufvudbr; Vil jag mitt ndie söka, Och
 gjde mig hufvudbr; Vil jag mitt ndie söka,
 Och ensam roa mig, Men det då straxt fördekar
 Stor ångslan uti mig.
 3. De Blomster, rika ångar och skönsta
 Parcker grön De sagra Driesångar, samt
 tidens Lillor skön, Ei kunna mer upväcka i
 mig den ringaste frögd; En är som all kan
 slåcka, och gjdra mig förenögd.
 4. Den kan ej längre lefwa som en gång
 hjertat mist, en Blomma kan ej triswas, när
 bruten är dess qvist; en Turturdufwa förjer
 när hon har makat mist; et ångsligt wäsend
 bdrjar utaf stor ångst och brist.
 5. Nu wäl jag måste lida, tills döden gjde
 et slut uppå min sorg och qwida, Jag rönne
 hwar minut; en är, hwars namn jag bdrjer,
 och icke nämna idr, För. hvalkens flut jag
 förjer, Tills döden ändring gjde.

GS 657

Spara
 Helt nya och lustiga Rjarklets.
M i s o r,

Den Första:
 Hwar en håller sitt för bäst ic.
 Den Andra:
 Allt älskad wän far wäl, haf
 tack för alla dagar ic.
 Den Tredje:
 Cupido min tröst, ic.
 Är en Sjömans affked, och dess
 Gästmos bittra klagan.
 Den Fjerde:
 Nu är helt tyst och stilla, ic.
 Alla Spara Sjungas under sina egna wackra
 och behagliga Melodier.

Gesle, tryckt hos Ernst Peter Sundqvist 1802

1. Hvar en håller sitt för bäst, Hvar en är
 klar sitt, Och jag prisar alldramast Det som
 heter mitt, Kejsar'n älskar Cronan, Kungen
 Spiran sin, Påfwen Hustru-bonan, Försten
 Rådan sin, Munden godt glas vin.
 2. Adlen Ähnor talar om, Prästen om sin
 Bok, Borgaren om Rikedom, Bonden om sin
 Öf, Räksten om Ruskverren, Rottar'n om
 sin Häst, Åkerman om Breten, Fogden om
 sin Rätt talar alldramast.
 3. Stolta Böner Fruen har För sin bästa
 brud, Ankan har i minnet kvar Förre Mannens
 Rik, Jungfrun Speglen frågar Hur Dormeusens
 står, Om Cornetten dåger På en kruka Här
 Der hen brukan får.
 4. Hustrun Mågar hafwa vill, Rådnar Gläd
 och Gär, Riddar'n ut Spisen gill, Wader gjör
 och spår, Ungmor rör på waggan, Barnet
 Råkan har, Skepparen på Flaggan Och Com-
 passen rar Danafaste rar.
 5. Lärde gå i Critica Med hwarann om bord,
 Stads. Man har Politica Hof. Man lösa ord,
 Riddman om Ebanten, Wodet Skeddaren,
 Och om Diamanten, Juweleraren är en språk-
 wän.
 6. Ad-

I.

Hvar en håller sitt för bäst, Hvar en är
 klar sitt, Och jag prisar alldramast Det som
 heter mitt, Kejsar'n älskar Cronan, Kungen
 Spiran sin, Påfwen Hustru-bonan, Försten
 Rådan sin, Munden godt glas vin.
 2. Adlen Ähnor talar om, Prästen om sin
 Bok, Borgaren om Rikedom, Bonden om sin
 Öf, Räksten om Ruskverren, Rottar'n om
 sin Häst, Åkerman om Breten, Fogden om
 sin Rätt talar alldramast.
 3. Stolta Böner Fruen har För sin bästa
 brud, Ankan har i minnet kvar Förre Mannens
 Rik, Jungfrun Speglen frågar Hur Dormeusens
 står, Om Cornetten dåger På en kruka Här
 Der hen brukan får.
 4. Hustrun Mågar hafwa vill, Rådnar Gläd
 och Gär, Riddar'n ut Spisen gill, Wader gjör
 och spår, Ungmor rör på waggan, Barnet
 Råkan har, Skepparen på Flaggan Och Com-
 passen rar Danafaste rar.
 5. Lärde gå i Critica Med hwarann om bord,
 Stads. Man har Politica Hof. Man lösa ord,
 Riddman om Ebanten, Wodet Skeddaren,
 Och om Diamanten, Juweleraren är en språk-
 wän.
 6. Ad-

1. Hvar en håller sitt för bäst, Hvar en är
 klar sitt, Och jag prisar alldramast Det som
 heter mitt, Kejsar'n älskar Cronan, Kungen
 Spiran sin, Påfwen Hustru-bonan, Försten
 Rådan sin, Munden godt glas vin.
 2. Adlen Ähnor talar om, Prästen om sin
 Bok, Borgaren om Rikedom, Bonden om sin
 Öf, Räksten om Ruskverren, Rottar'n om
 sin Häst, Åkerman om Breten, Fogden om
 sin Rätt talar alldramast.
 3. Stolta Böner Fruen har För sin bästa
 brud, Ankan har i minnet kvar Förre Mannens
 Rik, Jungfrun Speglen frågar Hur Dormeusens
 står, Om Cornetten dåger På en kruka Här
 Der hen brukan får.
 4. Hustrun Mågar hafwa vill, Rådnar Gläd
 och Gär, Riddar'n ut Spisen gill, Wader gjör
 och spår, Ungmor rör på waggan, Barnet
 Råkan har, Skepparen på Flaggan Och Com-
 passen rar Danafaste rar.
 5. Lärde gå i Critica Med hwarann om bord,
 Stads. Man har Politica Hof. Man lösa ord,
 Riddman om Ebanten, Wodet Skeddaren,
 Och om Diamanten, Juweleraren är en språk-
 wän.
 6. Ad-

En Sjömans Nöje.

Den Trede:

1. Hvar en håller sitt för bäst, Hvar en är
 klar sitt, Och jag prisar alldramast Det som
 heter mitt, Kejsar'n älskar Cronan, Kungen
 Spiran sin, Påfwen Hustru-bonan, Försten
 Rådan sin, Munden godt glas vin.
 2. Adlen Ähnor talar om, Prästen om sin
 Bok, Borgaren om Rikedom, Bonden om sin
 Öf, Räksten om Ruskverren, Rottar'n om
 sin Häst, Åkerman om Breten, Fogden om
 sin Rätt talar alldramast.
 3. Stolta Böner Fruen har För sin bästa
 brud, Ankan har i minnet kvar Förre Mannens
 Rik, Jungfrun Speglen frågar Hur Dormeusens
 står, Om Cornetten dåger På en kruka Här
 Der hen brukan får.
 4. Hustrun Mågar hafwa vill, Rådnar Gläd
 och Gär, Riddar'n ut Spisen gill, Wader gjör
 och spår, Ungmor rör på waggan, Barnet
 Råkan har, Skepparen på Flaggan Och Com-
 passen rar Danafaste rar.
 5. Lärde gå i Critica Med hwarann om bord,
 Stads. Man har Politica Hof. Man lösa ord,
 Riddman om Ebanten, Wodet Skeddaren,
 Och om Diamanten, Juweleraren är en språk-
 wän.
 6. Ad-

pas om bord; Friskt Vukor, Trumpeter och Enal-
 lande skott; Färdal min wän lilla, Jag önskar
 dig godt.

3. Du sagaste Ros, Jag önskar ej mera, än
 ligga dig hos; Fast ödet ej unnar, Men säger
 mig nej; Ät luktaste ängel, jag måste från dej,
 Se wimplar och flaggor och vinden står klar,
 Här windas nu Ankar, jag lämnar dig qwar.

4. Ät Neptun lär, En afgud, som wäder och
 halwet reger; Du styr nu vår losa, Ät wi hinc-
 na fort, till Utlandska plakor och främmande ort,
 Och sedan hemkomma med winster och frögd, Till
 min tåka Blomma, at lesa förnögd.

5. Men om nu så ser, Ät lycka sig gjömmet,
 olycka framter; i bäljar och wägor skal blifwa min
 graf, Så haf dock i minne den hjertat dig gaf,
 emedan han lesde och lofwa sin tro, un ho-
 nom i hjertat en kammar i ro.

6. Dock lider ej är, Ät kelsa min tanka, som
 hjertat begär; Ref wäl, och war nögd till bättre
 tid blir; Din goda wälmening i tankar jag fir;
 Du läs mina rader, de fråga dig till: Om du är
 beständig, och min wara vill.

7. Bedyra vill jag, Ät aldrig mitt hjerta från
 denna här dag; Skat ndän förkolna, ell' andra den
 Ed, Som wi med hwarannan ha swurit med sed,
 Så länge jag lefwer och hjertat sig rör; Gide
 äfwen det samma, till wi båda dö.

